

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLEBLADET REBLINGEN

· ROSKILDE · KATEDRALSKOLE ·

Nr. 4.

December 1917.

1. Aarg.

Julerejse.

*Jeg ønsker mig Juleglæde,
jeg ønsker Humør,
og muntert tager jeg Sæde
i Julenissens Slæde,
og saa af Sted vi kø'r!*

*Det glimter med Diamanter,
det glimter i Sne,
som tusind klare Brillanter;
fra alle Himlens Kanter
Smaastjerner til os le.*

*Vi farer til Julens Vange,
vi farer, hu hej!
hvor stegte Gæssene gange
i Rader, fede, lange,
hvor Livet er en Leg.*

*Vi farer til Julens Byer,
vi farer derhen,
hvor røde Bude udspyer
af Breve hvide Skyer
med Bud fra Ven til Ven.*

*Vi farer til Julens Lunde,
vi farer saa fro,
hvor glade Barnemunde
til Jakkensang sig runde,
hvor Juletræer gro.*

*Saa standser den raske Slæde,
saa standser den brat,
og ind i Riget vi træde,
hvor alt er Fred og Glæde,
den stille Julenat.*

H. C. Jacobsen.

INDHOLD: H. P. Jacobsen: Julerejse — H. Rørdam: Soldaterliv (sluttet) — Fra Læserne — Præmiekonkurrence — Hans: Sønderjydens Juleaften — Generalprøven — Spejderne — Trykfejlene — Skoleballet — Et og andet — Spørgsmaal og Svar — Hvem lukkede Dværghønen ud — Redaktionelle Bemærkninger.

Soldaterliv.

Efter Hvilet tages der fat igen og arbejdes indtil Middag, Kompagniet marscherer hjem, er der Tid, foretages en hastig Renselsesproces, i modsat Fald dinerer man, som man ser ud og fuldkommer Skriftens Ord: — I dit Ansigts Sved skal du æde dit Brød!

Spisesalen er et stort Rum med umalede Borde og Bænke. Mandskabet er inddelt i Bordhold paa 10, der hver faar udleveret en Balle Grødvælling e. l. og en Blikbakke med Eftermad (Flæsk, Pølse, Gullasch og deslige), og der spises med Ulvehunger. Enhver rager saa meget til sig, som han kan, og der tages ikke større Hensyn til de vante Regler om Bord-skik og god Tone.

Efter Middagen pudses der, de, der har Raad til det, flottes sig med en Kop Kaffe i »Tutt«n. — Ved 3-Tiden trædes der an igen, og Eftermiddagen gaar paa omtrent samme Maade som Formiddagen, hvis der da ikke til en Afveksling er Skydning eller Marsch.

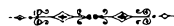
En Soldats Adspredelser er faa og primitive — ialfald inden for Lejr-livets snævre Grænser. Læse, spise, drikke og ryge er hans bedste Tidsfor-driv. Der er heller ikke stort andet at tage sig til. Man kan selvfølgelig sidde og skrive til Slægt og Venner eller læse i et af Soldaterhjemmene: K. F. U. M.s eller »Dannevirke«s; men de fleste indskrænker hurtigt al System med Bog, Pen og Blæk til det mindst mulige. Det er for anstrængende en Beskæftigelse, fordi Hjernen er fuldstændig ude af Træning. Saa er det bedre at holde til paa Samlingsstuen, hvor der

altid er nogle af Kammeraterne, der kan fortælle en god Historie, synge en Vise eller spille et Stykke paa Harmonika, mens de øvrige pudser, — eller hos Bageren, hvor der som Regel er en, der kan hamre Døgnets Melodier paa det gamle ramponerede og forstemte Klaver, saa man kan faa den rette københavnske Restaurantfornemmelse.

Bagerens Beværtning er ellers yderst primitiv: en tre, fire uhyggelige Rum med Ølplakater paa Væggene og møbleret med Borde og Stole af ret udrangeret Præg. Naar den en Aften er rigtig overfyldt, saa Tobaksrøgen staar tyk fra Gulv til Loft og »Bedstemoder« hamrer »Mit Sværmeri —« eller »Den lille Jensen« paa Klaveret, akkompagneret af Hæletrampen og Hamren i Bordene, minder den mig mest af alt om en af de Guldgraver-bar'er, som jeg kender fra Jack London.

Soldaterlivet er demokratiserende. Her er alle lige. Grev Reventlow og »Balladekarl« er Rodekammerater Dagen igennem og drikker om Aftenen deres Kaffe sammen hos Bageren. Alle er Ligemænd, alle lever under samme Vilkaar; der er ingen Personsanseelse, selv ens Navn er glemt; man er bare et Nummer. — Men tro ikke, det er absolut ubehageligt. Man lærer at hævde sig i Kraft af sine rent primitive Dyder: Styrke, Udholdenhed, Tilpasningsevne, Slagfærdighed (manuel saavel som spirituel) og Humør — først og fremmest Humør. Det skal der til for at kunne befinde sig vel som Soldat. Og saa skal man være et Mandfolk. Er man det ikke, maa man lære at blive det. Men isaa-fald kan Soldatertiden være en haard Skole.

Holger Rørdam.

Samol-Tandpasta giver smukke, hvide
Tænder.
Roskilde Materialhandel.

Fra Læserne.

— 0 —

Roskilde, 23/11 1917.

Der er mange Skoleelever, der har Øgenavne. Men dog tror jeg ikke, der er noget Øgenavn, der er trængt saadan igennem som mit, nemlig „Fut“. At man i sin Klasse ikke kaldes for andet end sit Øgenavn, sker jo meget ofte, men at ens Øgenavn, naar man gaar i III. G., er kendt helt ned til 1. M., saadan at man om Morgenens, naar man kommer paa Skole, af en halv Snes Mellemskoleelever bliver mødt med Tilraabet: „Go' Morgen Fut, Fut, Fut“, hører dog vist til Sjældenhederne.

Alt dette har jeg, i den Tid jeg har gaaet paa Skolen, rolig fundet mig i, og efterhaanden er jeg blevet saa vant til at høre dette Navn, at jeg næsten lyder det bedre end mit virkelige.

Men nu er 4. M. gaaet endnu videre, idet de har døbt deres Klub „Fut“. Kan der være Tvivl om, at det er mit Navn, som de uden min Tilladelse har taget? Sikkert ikke. For havde det ikke været Meningen, at det skulde være en personlig Fornærmelse mod mig at opkalde en — efter Forlydende — saa daarlig Klub efter mig, havde de vel, for at undgaa Misforstaaelse, stavet det f. Eks. „Fudt“ eller muligen „Futt“. Men dette at bruge Øgenavn til Benævnelse af en Klub viser fuldt ud deres Mangel paa Takt.

Jeg anmoder derfor den ærede Formand om at stille under Forslag, at Klubben endnu en Gang skifter Navn. Næste Gang haaber jeg, at de vil være heldigere end de to foregaaende.

A. Bülow-Kornerup.

Vi har vist „Fut“s (altsaa 4de M.s Klubs) Formand dette Indlæg. „Fut“s (altsaa 4de M.s) Formand saa meget brødebetyngt ud, og næste Dag fik man at vide, at „Fut“ (altsaa 4de M.s Klub) havde ophørt at eksistere.

Heraf ser man Følgerne af en saa ubesindig og uovervejset Daab. Maatte det være til Skræk og Advarsel for fremtidige Klubber, da er Hensigten med dette Indlæg jo naaet. Der er vel ingen, der bliver kaldt „Skræp“ her paa Skolen?!

En Røst fra Folket.

Ak, ja! Verdens Goder er ulige fordelt. Selv i vore demokratiske Tider, hvor Kvinderne har faaet Stemmeret osv., har de dog paa enkelte Omraader ikke opnaaet de samme Rettigheder som Mændene.

Skønt jeg er en ung og uerfaren Dame, der endnu kun gaar til Præsten, og som derfor burde lægge alle Tanker om Bal og Fornøjelser paa den øverste Hylde, vil jeg dog ikke undlade at nedlægge en heftig Protest mod en Regel, der blandt andet findes her ved Skolen.

Hvorfor skal de unge „Herrer“ have Lov til at invitere Damer med til Skoleballet, medens vi unge Damer ikke har Lov til at invitere dansende Kavalerer uden for Skolen?

Det er den sorteste Uretfærdighed!

Efter min kvindelige Mening burde der paa dette Punkt være lige Ret for Mand og Kvinde.

I Aar var det jo saaledes; men jeg haaber, at denne Regel allerede næste Aar vil være forsvundet; thi der er sikkert mange foruden mig, hvis Udkaarne just ikke findes blandt Katedralskolens unge „Herrer“.

Med Tak for Optagelsen

Frk. B.

**Brug kun Samol-Haarvand
med og uden Fedtstof.**

Ny Præmiekonkurrence.

—o—

For at opmuntre Katedralskolens Elever til at skrive i „Peblingen“ har Redaktionen besluttet at præmiere de 3 bedste Bidrag, der inden 10. Januar 1918 indsendes til Skolebladet.

Altsaa gaa hjem og skriv en god Artikel, der egner sig til Optagelse, læg den i en Konvolut og indsend den til „Peblingen“s Kontor: Nytorv 2, Roskilde, inden ovennævnte Dato. (Kun Skolens Elever maa deltage i Konkurrencen). Alle Bidragene (ogsaa de ikke præmierede) honoreres, hvis de egner sig til Optagelse, med det sædvanlige Honorar: 50 Øre pr. Spalte.

Præmierne til de 3 bedste bestaar i 3 Lommebøger for Skoleelever.

Sønderjydens

Juleaften.

—o—

Det var saa stille den Aften. Himlen var klar og Stjernerne tindrede. De saa saa kolde ud, at det ligefrem gøs i en ved at se paa dem.

I deres Skin kunde man fra den tyske Skyttegrav se helt over til den franske, der laa en 80 m. derfra, og hvis Pigtraadshegn strakte sig imod Øst og Vest, saa langt som man kunde se.

Det var Juleaften i det Herrens Aar 1916.

Menig Jessen rettede sig op.

Det var egentlig en smuk Aften. Men under saadanne Omstændigheder som i Aar skulde man forhaabentlig ikke holde Jul mere, Sejre i Øst og Sejre

i Syd — ja, det hele vilde snart være forbi, thi Tyskland var stort og mægtigt. Det var ikke noget for en rask Karl som han, der bar Jernkorset paa Brystet, at staa og være rundrygget som en gammel Kone —.

Nede i Graven nynnede én en Melodi, idet han gik ind i Opholdsrummet.

— Det var nok „Glade Jul“ eller, nej det var „Stille Nacht“; naa ja, den lød for Resten lige saa smukt. Tyskerne havde mange smukke Sange. Hvor saa Pigtraadshegnet smukt ud med al den Rimfrost, helt loddent og blødt, som om det slet ikke kunde rive og flaa. Hvad var det dog det lignede? Soldaten kom til at tænke paa den lille Plantage derhjemme ved Vintertid. Der plejede han Juleaftens Dag at gaa sammen med sin Far for at fælde Juletræet. Naar Træet saa var blevet udvalgt, sagde hans Far altid: „Det er næsten Synd at hugge det om; det ser saa kønt og pænt ud med al den Rim“. Ja, hans Far var altid saa mild og forsigtig med alt, hvad der var levende.

— Det er godt, han ikke ved, hvad jeg har været med til! — tænkte Soldaten — eller hvordan jeg fik Jernkorset!

Soldaten saa paa sit Ur, Klokken var 8. Nu er de alle inde ved Juletræet, Far, Mor, lille Marie, Karlene og Pigerne, og Helga sidder ved Klaveret. Hun spiller nok „Den yndigste Rose er funden“, den holder Far saa meget af. Naar de saa har sunget færdigt — de synger allesammen, ogsaa Forkarlen med sin Stemme, der kan faa musikkyndige til at gyse, men i Aften smiler de blot venligt til ham.

Aa, hvor de har det godt derhjemme! Saa kommer Mor.....

**Det bedste til Hudens Pleje er
Samol-Glycerin med Honning.**

„Boches, boches!“ lød det ovre fra den franske Side, og et Par enkelte Geværskud klang i Frostnatten.

Den sønderjydske Soldat blev rasende.

Haane og skyde selve Juleaften! Naa det var maaske heller ikke rigtig Jul for disse Franskmand. Løjtnanten havde talt noget om, at disse Franskmand spiste ude Juleaften. De var nok i godt Humør de Fyre!

„Boches, boches!“ „Allons enfants de la patrie“. Og Skuddene klang.

Han skulde lære dem! Vovede de at haane ham og hans Kammerater!

Han tømte sit Magasin over mod den fjendtlige Skyttegrav. Imidlertid var nogle af hans Kammerater kommet ud fra det varme Opholdsrum. De spurgte med høje, oprømte Stemmer, hvad der var i Vejen, og klatrede op til Skydeskaarene for at se og høre. Ovre fra den franske Side lød der Skældsord og Visestumper, og nu begyndte Tyskerne ogsaa at synge og haane, skønt Hauptmann manede til Orden.

Pludselig blev det stille et Øjeblik derovre, men saa tordnede det løs: „Allons enfants de la patrie — —“. Hævndirrende og haanende lød Marseillaisen i den stille Nat. Men saa begyndte Tyskerne at synge: „Die Wacht am Rhein“. Alle i den tyske Skyttegrav sang med — ogsaa Jessen. Deres Øjne skinnede hadefulde over mod Fjenden. — Det var en god tysk Sang, og her behøvede man vel ikke at skamme sig for at synge tyske Sange! Men hvis nu Far hørte det — Far, som næsten hellere vilde have set sin Søn død end med Pikkelhue paa, men som alligevel hellere vilde sende ham til Preusserhæren, da Krigen kom, end lade ham flygte Nord paa —. Nu sang han,

Jessen, tyske Sange, Sange, som Faderen hadede, og det paa en højhellig Juleaften.

Naa, de storsnude Franskmand skulde ikke være alene om Fornøjelsen.

Soldaten syntes at høre Faderen sige: „Det bliver til Krig, Lars, netop nu da du skal ind; du har din Frihed til at gøre, hvad du vil. Men husk, din Slægt er gammel og den ældste i Sognet“.

„Jeg bliver her Far, de skal ikke kalde mig Kujon“.

„De, der flygter, bliver ikke kaldt Kujoner, Lars“.

Det er lige meget, jeg vil ikke løbe min Vej“.

„Ja, jeg tænkte jo nok, du vilde sige det, Lars, du er af god Slægt;“ og den gamle forsøgte med dirrende Læber at smile. „Men bliv ikke tysk, Lars!“ . . .

En Soldat stak sit Gevær gennem et Skydehul ved Siden af.

„De er afløst, Jessen“, sagde han venligt, idet han smøgede Kraven op om Ørene.

Men hvad var det?

Igennem den klare Luft lød der kendte Toner derovre fra; det var Salmen: „Den yndigste Rose er funden“.

Der blev stille, stille i begge Gravene.

De sang kun to Vers, hvorefter man hørte dem klappe derovre.

Og de blev ved, ikke længere Salmer, men Soldatersange paa det underlige, bløde, flydende Sprog, som ingen forstod.

„Hvad er det for Folk?“

„Skandinaver — hør, det er Danskere, jeg har hørt den før“:

og den har Tysken haanet
og traadt den under Fot.

„Er det Danske, Jessen?“

„Javel, Hr. Løjtnant“.

**Til Munden og Halsens Pleje anvendes kun
Samol-Mundvand.**

Nu klappede man i begge Gravene. Man hørte, hvørledes de snakkede hos Franskændene.

„Vive les Danois, Silence“.

Saa kom det som Torden og Lyn, det, lød som om de var kommet nærmere: Kong Kristian stod ved høje Mast.

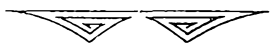
Der var een i den tyske Skyttegrav, der sang med, alle saa hen paa Jessen.

„Kendte de ogsaa den, Jessen, hvad hed den?“

„Det var — vor — det-var Danskernes Nationalsang, Hr. Løjtnant“.

Da Folkene vendte tilbage til Opholdsrummet, sad Jessen foran det lille tarvelige Juletræ med Hovedet bøjet og Ansigtet skjult i sine Hænder. De gik tavse forbi ham og satte sig paa deres Pladser.

Hans.

Generalprøven.

En af den kendte Kunstnerinde Agnethe Bruun udført Tegning, som var opslaaet paa den store Tavle, forkyndte, at man Søndag d. 9. ds. vilde faa Lejlighed til at se noget ganske vidunderligt fænomenalt, nemlig Generalprøven.

Efter at have købt mig en Prismekikkert, en Fyldepen og et Stykke Papir, begav jeg mig i god Tid op paa Hotel „Prinsen“.

Allerede i Foyeren oprullede der sig et pragtfuldt Skuespil for mine Øjne. Magelig henslængt i en med Puder udstyret Kurvestol sad Juulsgaard og spillede Billetgrossererens lidet misundelsesværdige Rolle. Maaden, paa hvilken han skovlede Pengene til sig, var overordentlig naturtro og nærmede sig meget den store Kunstner, Dr. Mantzius

Fremstilling af Jøden i „Købmanden fra Venedig“. Det var en smuk Debut som Billetgrosserer.

Da jeg havde købt mig en Billet, traadte jeg ind i Salen, hvor et udsøgt Publikum allerede havde indfundet sig. Jeg nævner i Flæng et Par Navne: Hr. Gymnastiklærer Jarne, Hr. Borgmester Buch med Frue, Hr. Adjunkt Pedersen med Frue, Hr. stud. art. Oluf Christensen og mange andre af Byens Honoratiore.

Kl. 7⁰⁵ prc. lød Svendsens Festpola-naises pompøse Tøners skønne Klang gennem Salen.

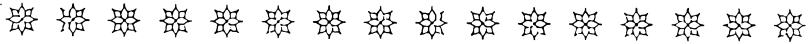
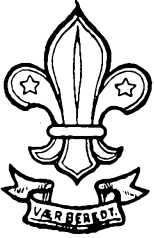
I 20 Minutter underholdt Hr. Domorganist Camillo Carlsen og Frue Publikum udmærket, og da de sidste Toner var hendøet, rullede Tæppet, lidt modvilligt, syntes man, op for Hostrups „Intrigerne“.

Stykkets Handling er i og for sig ikke videre moralsk, da det næsten udelukkende handler om Fuglegødning og hvid Slavehandel.

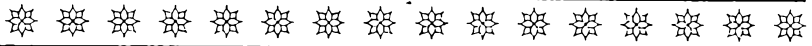
Først var en gammel Dame og en ung Kandidat Julebæk, der nærde bolschehuggerske Anskuelse, oppe at skændes. Det udartede sig dog ikke til Haandgribeligheder, derimod blev de til Slut enige om at narre en gammel Præst. Det syntes jeg var illoyalt. Julebæk syntes at være meget trættekær, for lidt efter kom han ogsaa op at trættes med Præsten, der i sit Raseri bandede frygteligt. Saa kom der en Krigsraad, som grinede fortvivlet, og en apoplektisk udseende Skolemand og de fire Mandfolk blev enige om at spille L'hombre. Men det skulde Julebæk aldrig have gjort, for han kunde slet ikke spille, og tabte det ene Spil efter det andet, og til sidst rejste han sig i sin Fortvivlelse. Og saa kom der en lille hvid Pige ind, og med hende blev han forlovet, men det skulde han heller ikke have gjort, for Krigsraaden grinede saa grusomt af ham. Men det hele endte i Fryd og Gammen, og jeg lagde Mærke til, at flere Folk græd af Glæde.

Tilskuer.

**Brug kun Samol-Haarvand
med og uden Fedtstof.**

SPEJDERNE

Notes.

Som Læserne vil se, paabegyndes i dette Nummer en ny Rubrik: Spejderne.

Af Skolens Elever er der jo mange, der er Spejdere, men det vil sikkert ogsaa interessere Ikke-Spejdere at høre lidt om denne udmærkede Bevægelse.

Stof til denne Rubrik skal indleveres til Poul Bedey Larsen, Spejderkorpsets Intendant.

Der arbejdes for Tiden paa Stiftelsen af en særlig Afdeling af „K. F. U. M.“ Spejdere (de saakaldte grønne Spejdere). Max Frederiksen, Søn af Slagtermester Frederiksen, er Leder af Arbejdet.

Roskilde 1. Trops Historie.

—o—

Allerede i Spejderbevægelsens første Tid, d. v. s. 1910-1911, var der Spejdere i Roskilde. Paa Latinskolen blev der oprettet flere Patruljer, som snart samledes til Roskilde 1ste Trop.

I Begyndelsen gik Bevægelsen fremad med rivende Fart. Drengene var begejstret, vel nok lidt for meget; de gik i Skole med Skuldersløjfer, og selv følgende legede Spejderne for sig selv. Om Eftermiddagen var der Ture ud til

Engene ved Sct. Hans, hvor det ofte gik temmelig haardt til; thi under Øvelserne blev Drengene saa ophidsede, at det i Reglen endte med regulære Slagsmaal.

Noget rigtigt Begreb om virkelig Spejderspørg var der ikke, og der manglede voksne Førere, saa det gik her som de fleste andre Steder: Troppen sygnede hen og blev til „intet“.

Imidlertid havde flere af Drengene faaet et Blik ind bag Kulisserne og et Pust af frisk Luft i Lungerne, og de indsaa, at det var Synd og Skam, at Bevægelsen saa hurtigt var døet hen! De gjorde derfor deres til at faa dannet en ny, levedygtig Trop, men af Mangel paa voksne Førere gik det den nye Trop som den gamle — den svandt ind lidt efter lidt.

Nu hvilede Bevægelsen længe i Roskilde. Først i Foraaret 1914, efter at Frantz Lund, dengang Elev i Cathedral-skolen, havde holdt et Foredrag om Spejderbevægelsen for en sluttet Kreds af Latinskolelever, saa man atter Spejdere i Roskilde. Der blev i Løbet af kort Tid indmeldt ca. 15 Dreng, som blev fordelt i to Patruljer med henholdsvis Helge Skov (nu Tropsassistent i Køge) og Bendt Bendtsen (nu Tropsassistent i St. Hedinge) som Patruljeførere. Som Tropsfører fungerede Franz Lund.

Troppen arbejdede nu med saadan

LÆDERVARER

JOH.S BRUUNS BOGHANDEL
ROSKILDE.

Iver, at den snart kunde afholde Øvelser med fremmede Troppe, saaledes hyppigt med Taastrup og Borup-Troppe.

Tilltrods for den gode Aand og det store Arbejde, der blev udført, gik Troppen langsomt tilbage. Mange af Drengene gik ud, og der hvervedes ikke nye i deres Sted, saa Troppen gik langsomt men sikkert sin Undergang i Møde.

Da skete der noget uventet, som sandsynligvis gjorde sit til, at det ikke gik saaledes, som det saa ud til.

Der blev nemlig oprettet en Patrulje paa Mellemskolen.

(Fortsættes).

Assistent.

Trykfejlene.

—o—

I flere Uger i Træk kørte Postvognen hver Dag op foran vort Kontors Dør, og to røde Postbud bar mægtige Kurve, fyldte med Brevkort og Breve, op til Kontoret. De stakkels Postmænd segnede under Byrden af de mange Trykfejl. —

En Dag opdagede tre af Rédaktionens Medlemmer, at den fjerde manglede. Man anede en Ulykke. Straks efter Skoletid styrtede de tre brave Redaktionsmedlemmer op til Kontoret. Et frygteligt Syn mødte deres Øjne. Hele Trappegangen var propfuld af Breve, og Tusinder af Trykfejl stirrede tavst og truende de tre i Møde. Som et Lyn (fra en klar Himmel) styrtede en af dem hen hos Isenkræmmer Nielsen, hvor han købte tre udmærkede

Skovle (Dansk Arbejde) og nu begyndte de tre Ungersvende med lynsnar Hast og Hænderne at grave sig igennem Brevhjerget. Efter at have gravet en Tunnel gennem Brevene, stod de foran Kontordøren. Men nu maatte de atter tilbage til Isenkræmmer Nielsen for at købe tre udmærkede Økser (Dansk Arbejde), hvormed de splintrede Kontordøren. En Brevlavine rullede ud over dem. Efter nogenlunde at have ryddet Værelset laa der kun et enkelt Brevhjørne i det ene Hjørne. Ud fra dette stak der tre strittende Fingre med tilhørende Corpus (Gen. Corporis Neutr. efter 3. Dekl.) ud fra Bunken.

Den ulykkelige var besvimet under Trykket af Trykfejlene. Efter mange ihærdige Bjergningsforsøg kom han atter paa Benene.

Hotel »Prinsens« store Sal blev lejet, og tre store Flyttevogne havde Arbejde uafbrudt i tre Dage med at flytte Besvarelserne over til Prinsen. Løsningerne blev derefter sorteret med stort Besvær, og det viste sig, at Sverre Sandøe-Petersen havde vundet Fyldepennen, der vil blive sendt Vinderen som Julegave.

Vi ønsker vore Læsere en
glædelig Jul og et godt Nytaar
med Tak for det gamle.

„Helsingens“ Adgivere.

ÆSKEPOST JOH.S BRUUNS BOGHANDEL
RØSKILDE

Skoleballet

Pokkers ogsaa, saa vanskeligt det er at binde Slipset, naar man skal til Bal! — Hver Gang man har bundet det, opdager man en lille Fejl, som absolut maa rettes, og saa kan man begynde forfra. Saaledes gik det ogsaa mig, og jo mere Klokken nærmede sig halv seks, jo mere nervøs blev jeg. Vognen havde allerede holdt længe for Døren, da jeg efterhaanden havde faaet anbragt Slipset i ulastelige Folder, saa jeg lignede en Adonis Søn, og jeg forlod selvtilfreds mit Boudoir og steg med gravitetisk Ro ind i den lukkede Vogn, som straks satte sig i Bevægelse.

Før jeg vidste et Ord deraf, holdt jeg i Hotel „Prinsen“s Gaard, og Døren aabnedes straks af en Piccolo, der mindede stærkt om en Svømmedukke. Taknemmelig trykkede jeg ham en nyslaaet 5 Øre i Haanden.

Efter at have skilt mig af med mit Overtøj traadte jeg ind i Salen.

Det første, jeg bemærkede, var fire unge Mennesker, der bar et ildrødt Baand, og som nærmest lignede 4 halvtreds Øres Cigarer med Mavebælter. Lidt efter syntes det mig mere sand-

synligt, at det maatte være Piccoloernes 50-Aars Jubilæum. Skønt jeg grublede meget over Fænomenet, lykkedes det mig dog ikke i Aftenens Løb at finde nogen fyldestgørende Forklaring.

Pludselig fik jeg Øje paa en ung Mand i Kjole og Hvidt, der sad med det ene Øje lukket. Jeg gik hen til ham og spurgte medlidende, hvorfor han hele Tiden sad med det ene Øje lukket. „Herre Gud Menneske, kan De da ikke forstaa, at det er mig umuligt at nyde saa megen Skønhed og Pragt paa een Gang“, sagde han grædende, og da jeg saa nærmere til, opdagede jeg, at der virkelig var noget om, hvad Manden sagde. Der udfoldedes her en usædvanlig Farvepragt, dels af tre Tilyspærer anbragt i Loftet, dels af utallige pragtfulde Dametoiletter. Pludselig blev jeg revet ud af mine Betragtninger ved nogle kraftige Toner fra et smagfuldt anbragt Klaver.

Et Kvarter senere laa Salen i det dybeste Mørke, Tæppet rullede op, og et gribende Skuespil tog sin Begyndelse. (Jeg smeltede hen i Taarer, og som

Skolebladet „Peblingen“,

Roskilde Katedralskole.

Redaktion:

Poul Madsen og Svend Bruun. — Kontor:
Nytov 2^a.

Annonceinspektør:

Hugo Juulsgaard.

Forretningsfører:

Kaj Scheel Jensen. — Kontor: Algade 20^a.

Abonnement:

Skoleabonnenter:	35 Øre pr. Kvartal.
Abonnenter i Roskilde:	40 — „ —
Udenbys Abonnenter:	50 — „ —

Følge deraf er jeg ude af Stand til at gengive, hvad der foregik).

Ved et bragende Bifald fra det mægtige Amfiteater vakttes jeg atter til Bevisthed. Med lynsnar Hast blev Salen ryddet af de fire, „smukt ombæltede“, jubilerende Piccoloer, og efter en pinlig Pause paa en halv Time, der udfyldtes af et brusende Orkester paa 3 Mand, bølgede Menneskemasserne, hidkaldt af Gon-gonen, atter ind i Salen, og her mødte et pragtfuldt Skue ens Øjne. Salen var festligt oplyst af 30 Julelys og pyntet med Gran og andre tropiske Planter, og det tidligere omtalte Orkester spillede den klassiske Melodi: „Højt fra Træets grønne Top“, hvilket alt i alt bevirkede, at jeg følte mig hensat til Afrikas Urskove. En fornem Middag: (Smørrebrød, Øl, Salt og Peber) indtages nu, og da Bordene var raseret for alt spiseligt, blev Salen atter ryddet.

Saa begyndte Ballet. Aldrig er der vist blevet danset saa meget paa Prinsens Gulv som den Aften! Da Klokken var blevet 1, lød „Forgangen Nat“, og da Tonerne var døet hen og et rungende Hurra for Rektor var blevet udbragt, gik man hjem. Skoleballet var forbi.

Paaskehøve.

Et og andet.

Fut (altsaa 4de M.s Klub) er efter en kortvarig, men visnok begivenhedsrig Virketid ophørt at eksistere. Grunden hertil er omtalt under „Ordet frit“ — Klubben „Skræp“ har optaget 4de M.s Elever som Medlemmer. —

Som bekendt gaar der 12 kvindelige Skønheder i 4de M!

Klubben „Hroar“ afholdt sit aarlige Sold i Lørdags. — Soldekomitéen bestod af Hjalmar Lund-Andersen, Hugo Juulsgaard og Kaj Jensen, — og selvfølgelig blev det derfor en meget fornøjelig Aften. Der blev holdt mange Taler, blandt andet for den slagne Kereniski, der blev sunget, og der blev danset, og Punschen gjorde sin Virkning (den var brygget af Citronsodavand og afbrændt Rødvind).

Udenbys Abonnenter bedes inden 1ste Januar indsende Betaling for Septbr. Maaned og Oktober Kvartal - 0,70 - til
Kaj Jensen,
Algade 20^a, Roskilde.

Spørgsmaal og Svar.

Hvad er en Zebra for et Dyr?

F. Røpeus.

Det er en nykonfirmeret Hest i Bade-
dragt.

Julekort i største Udvalg fra 2 Øre.

JOH.S BRUUNS BOGHANDEL, ROSKILDE.

Engelsk Beklædnings-Magasin,

Hj. af Algade og Hersegade,

(Indehaver: W. Eghoff, Roskilde)

anbefaler det største Lager i Roskilde af alt i Herre-Ekvipering og Lingeri.

Nyheder hjemkommer daglig fra Hovedforbindelse i København.

Da vi selv fabrikkerer alt, sparer vore ærede Kunder Mellemlandhandleravancen.

Køb derfor Deres Forbrug i Engelsk Beklædnings-Magasin, Roskilde.

Jeg skal snart have Selskab og beder derfor „Peblingen“ besvare mig følgende Spørgsmaal. Er det pæneste, at der ligger Ansjoser paa Æg, eller skal det hellere være benfri Sild?

Gourmand.

Hvor vil De hen? Tror De, Ansjoser og „Benfri Sild“ ligger paa Æg. Men hvis De endelig vil have noget, saa læg syltede Elefantsnabler oven paa Æggene; det smager rigtig godt.

Hvorfor skal der Bindestrøg i Papegøje-Bur? Zoologen.

Ellers havde Papegøjen jo ikke noget at sidde paa.

Hvorfor er Paven saa ivrig efter at mægle Fred mellem de krigsførende Magter. En Bolschelugger.

Jo ser De, Paven faar under Krigen kun 3 hl. Koks og en rim. vaadt Brænde fra Kommunen om Vinteren, og det er jo noget lidt at opvarme hele Vatikanet med.

Hvad er Karbid?

Peter den døvstumme.

Det er, naar man køber 3 Guldfisk;

2 Haletudser og 5 Østers, et Blikkar og en Medestang med tilhørende Snor og Regnorm.

Man fylder Karret med Vand, kommer Fiskene deri, sætter Snøren i Vandet, og naar en af Fiskene bider paa, er det Kar-Bid.

Vi har formaaet at knytte et af Skolens mest begavede unge Mennesker til vort Blad. Vedkommende ønsker af Hensyn til sin Fremtid at være anonym. Som Læserne vil se, er han Specialist i spændende Detektivromaner.

Hvem lukkede
Dværghønen ud?

—o—

(Børn og unge Mennesker under 6 Aar forbydes paa det strengeste at læse denne Roman. Overtrædelse af Forbudet kan medføre en Bøde paa

---

Enhver Elev bør eje en Fyldepen!

„Jaco“, selvfyldende med Skrue: 50 Øre. „Torpedo“ med Clips: 65 Øre.

„Autocrat“, selvfyldende med 2 Guldringe: 1 Kr. „Baltimore“, med 14 Kar.

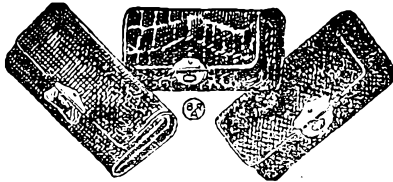
Guldpenn: 1,50. Prima eng. Sikkerheds-Fyldepen: 7 Kr. med ægte Guldpenn.

Største Lager af alt, hvad der bruges i Skolen, hos

Boghandler Flensborg, Raadhustorvet 4.

Solinger Lommeknive.

Portemonaier.

Solinger
Negle- og Brodersaxe.

Barberknive, Barbermaskiner, Barbersæbe, Barberkoste, Strygeremme.

Alt i stort Udvalg, billige Priser.

H. P. NIELSEN „Hotel Prinsen“. Telf. 388.

4—10000 Kr., subsidiært simpel Fængsel. Eftertryk og Eftersmæk forbydes.)

I. Kapitel.

Det var i det Herrens Aar 1925.

Grosserer Marius von Hansen sad ved sit Skrivebord; han var bleg som en Blodappelsin.

Af og til for et let Vindpust fra det halvt aabne Vindue gennem hans høje, tørre Sommerhaar og satte hans Kinder i svag roterende Bevægelse.

Udenfor plaskede Regnen ned; paa den anden Side af Vejen sad en Graaspurv og pippede en smægtende Vals, af og til hakkende i Skelettet af en henfri Sild. Grosserer greb Telefonen og med hæs Røst skreg han: Nora 7 989 317 X. Graaspurven tabte Modet og Skelettet, men Regnen strømmede uforsagt videre. Ingen svarede. Grosserer kastede med et haanligt Smil Telefonen hen i Krog til stor Moro for Graaspurven.

»Maden er serveret!« lød Husholderskens hule Røst fra det fjerne.

»Ha, ha!« skreg Grosserer Marius v. Hansen og gik ind i Spisestuen.

Grosserer satte sig bleg men fattet, navnløs skøn til Bordet, der var dækket i Hesteskoform til een Person, og som bugnede under Vægten af to Stykker med bart og et Stykke med ingenting samt andre lignende Delikatesser.

Uden at aabne Munden fortærede han dette lukulliske Maaltid.

Efter at have udtordnet: »Bortfjerner disse sørgelige Rester!« til den hul- og skønkindede Husholderske, sprang han med gravitetiske Skridt ud i sin Kolonihave. For at berolige sit ophidsede Sind, begyndte han at gaa op og ned af Havens snirklede Gange med Hænderne paa Ryggen, læsende i 7de Bind af P. F. C. D. Sivertsens Lærebog i Aritmetik for

Jørgen Jensens Skotøjsforretning,

Algade 26.

Byens største Udvalg i solidt og fikst Fødtøj.

Dessert Chokolader.

— — Vin, Cigarer, Cigaretter og Spirituosa — —
i største og fineste Udvalg hos

Telefon 1100.

Emil Matthissen, Roskilde.

Den bedste Pibe faas hos
Kunstdrejer Brandt, Skomagergade.

Alt til Dukker.

Handsker og Dukker.

M. Christensen, Algade 42.

Handsker reises.

viderekomne Begyndere med Noter og Forklaringer.

Mørket var faldet paa, men dog fik han pludselig en lys Ide. Som et Lyn fra en klar Himmel for han ind og skrev paa et aabent 3 Øres Brevkort:

Hr Sherlock-Petersen!

Min Dværghøne er lukket ud. Kom straks.

Ærbødigst

GROSSERER v. HANSEN

Villa „Haabløs“. Europa.

Den vestlige Halvkugle.

II. Kapitel.

Den berømte Detektiv Sherlock-Petersen, som lige havde fuldendt Opdagelsen af Problemet: »Hvem aad Halenegeren?« sad i sin dertil indrettede Lænestol med Benene inde i Kaminen, ivrigt studerende »Svogslev ved Nat«. Hans trofaste Ven og Led-sager Dr. Watson sad henne i Vindues-

karmen og legede med Tinsoldater. En mystisk, uhyggelig Klokkeklang hørtes, og gennem den hemmelige Klap i Væggen, der skjultes af Sherlock-Petersens Hovedskal som Barn, kom et tilsyneladende uskyldigt ud-seende Brevkort tilsyne. Tre af Watsons Tinsoldater styrtede ud af Vinduet og brækkede Halsen. Watson rejste sig uden at bemærke Tinsoldaternes Forsvindingsnummer og rakte blegnende Sherlock-Petersen Brevkortet. Ved et lykkeligt Tilfælde havde Sherlock-Petersen opdaget, at hans Ben var blevet hvidglødende, og med et haanligt, men behersket Smil rejste han sig, for med et lynsnart Blik Kortets Indhold igennem og udbrød: »Afsted! afsted!« Watson hulkede højlydt.

III. Kapitel.

Med kun 3 Maaneders Forsinkelse ankom Sherlock-Petersen med Ex-

Kjole-Magasinet

Lauritz Petersen.

Roskilde.

Telefon 84.

Se her!

Se her!

Se her!

Eleverne anbefales at aflægge Besøg i mit store Udvalg af Spøge- og Skæmte-Artikler samt alle Musikinstrumenter.

Tlf. 999.

Roskilde Musikhandel.

Tlf. 999.

Hjørnet af Bondetinget og Karenølsdatterstræde.

Køb Julechokolade og Konfekt

hos Carl Thomsen, Algade 15.

pressen København-Rungsted til Villa »Haabløs«.

Han tog straks en Stol, satte sig hen i Sofaen og ind i alle Sagens Enkelt-heder:

IV. Kapitel.

Hjælp! hjælp! skreg den ulykkelige.
(Fortsættes).

Med dette Nummer afsluttes Oktober Kvartal af „Peblingen“.

Da vi imidlertid har set, at Peblingen har vakt stor Interesse, har vi besluttet at fortsætte Udgivelsen.

Peblingen vil vedblive at komme til alle Abonnenter, som ikke inden 10. Januar har afsagt Bladet. Vi opfordrer enhver Elev paa Kathedralskolen til at holde „Peblingen“, Elevernes eget Blad. Abonnementsprisen (35 Øre pr. Kvartal) er sat saa lavt, at enhver kan overkomme det.

Ligeledes opfordrer vi vore Læsere til at skaffe os nye Abonnenter; thi jo større Abonnenternes Tal bliver, jo

mere kan der ofres paa „Peblingen“s Udstyr.

Der er endnu en Ting vi beder vore Læsere om: Køb hos de Handlende, som averterer i „Peblingen“. Som vi bemærkede i vort første Nummer, kan „Peblingen“ kun betale sig, hvis vi faar rigeligt med Annoncer.

Det har glædet os meget at se, at der er enkelte Elever, der sender Stof til Bladet. Men det er ogsaa kun ganske enkelte. „Peblingen“ vilde blive et endnu mere udpræget Skoleblad, hvis Eleverne paa Roskilde Kathedralskole ofrede en lille Smule Tid paa at skrive til Bladet. Bladets faste Honorar er 50 Øre pr. Spalte, men er Stoffet særlig godt, bliver Honoraret for indsendte Artikler betydelig større.

Vi haaber i det kommende Kvartal at modtage en Mængde Bidrag til „Peblingen“, og vort Haab bliver sikkert ikke skuffet; thi der gaar jo mange begavede Elever i Skolen. (!)

Udgiverne.

Køb hos de Handlende, der averterer i

„Peblingen“.

STANDARDS Juleudstilling.

Linnedmagasinet, Algade 20.

Stort Udvalg i humoristiske Ting.

Største Udvalg i Legetøj.

Henrik Jensen.

Skole- og Lærebøger.
Penkale Blyanter.
Apparater.
Tilbehør.

Kodak

Alt i Skolemateriel.
Parker Fyldepenne.
Plader.
Films.

H. Schmidts Café & Conditori,

Algade 15.

Telefon 103.

Frimærker
købes og sælges.
Udvalg inod Depot.
Th. Riis,
Roskilde.
Antikvariat og Fri-
mærkeforretning.

Elna Holmbom,

Tlf. 991. Skomagergade 28 Tlf. 991.

Nyttige og billige Julegaver.

Meget stort Udvalg.

En udmærket indstillelig Skrivepult
med tilhørende Stol er meget billig til
Salg ved Henvendelse til

Hugo Juulsgaard,
Klostervang 7.

C. Fordsmand,

Juveler og Guldsmed.

**Julegaver i stort Udvalg
til alle Priser.**

Stort Udvalg i

Toiletartikler.

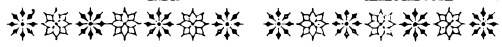
Parfumeforretningen Algade 36.

L. Emilius.

N. Andersens Skotøjsmagasin.

Største Udvalg i moderne Fodtøj.

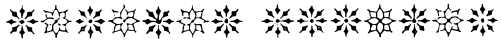
Telefon 267.

Cigarer og Cigaretter.

Største Udvalg i Roskilde.

≡^A|_S Ferd. Bang. ≡

Chr. Faurholt.

Isenkram- & Udstyrsforretning.

Telf. 129. Roskilde.

Sophus Schultz,

Baro- og Thermometre.

Algade 1.

Telefon 302.

Cykelfabriken

„Rekord”

har de bedste Cykler og Symaskiner.

*Husk Forretningen paa Hjørnet
af Bondetinget og Skolegade.*

Alt i Konfektur.

J. Jansen.

Skolebøger.

Skolemateriel.

Fotografiske Artikler.

Fyldepenne.

Æskepost.

Johs. Bruuns Boghandel.

Algade 9. Telefon 93.

Film.

Plader.

Foto-Forretningen

Skomagergade 36.

Papirer.

Postkort.

Camera.

Stort Udvalg.

Plader og Film
fremkaldes og
kopieres.

Wilh. Reidl.

Telf. 442.

H. P. Henriksen.

Frugt-, Grønt- Frø & Blomster-
handel.

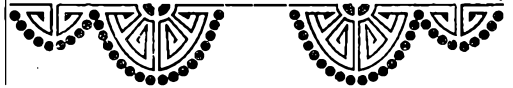
Fineste Udvalg i Bolscher &
Confekturer.

Frugt og Grøntkonserves.

Algade 4.

Roskilde.

Telefon 326.

Alt Glarmesterarbejde

udføres hurtigt, solidt og billigt.
Smukt Udvalg i indrammede Billeder
og Fotografirammer.

Halvor Hansen, Glarmester.

Algade 31.

Cigarer, Cigaretter og Tobakker

faas bedst og billigst hos

— **Carl Thomsen, Algade 15.** —

Specialtrykkeriet, Roskilde.